

1) עובון כל-שהוא בפלשתינה (א"י), שאין אדם אחראי ממונה כחוק עליו,

והשייך —

(א) להתאחדות, חברה, אנדרה או חבר אחר של בני-אדם כל-שהם, שאינם

מאוגדים או רשומים בפלשתינה (א"י), או ¹¹⁰⁶ ~~אין~~ ~~לשם~~ ~~הגנה~~ ~~על~~ ~~החבר~~ ~~האחר~~ ~~של~~ ~~בני-אדם~~ ~~כל-שהם~~ ~~שאינם~~

(ב) ליחיד כל-שהוא בין שהוא אזרח פלשתינאי (א"י) ובין שאינו אזרח

פלשתינאי (א"י), בין שהוא אדם חסר-נתינות ובין שאינו כן, בין שהוא

חבר לעדה דתית, להבדיל ממוסלמי שמרכול עזבונו הוא בגדר שיפוטו של

בית-משפט דתי מוסלמי, ובין שאינו חבר לעדה דתית, והוא —

(i) אינו דר בפלשתינה (א"י), או

(ii) היה דר בפלשתינה (א"י) בזמן מותו, ומת בלא להשאיר יורשים

חוקיים בפלשתינה (א"י).

רשאי בית-המשפט להורות בצו — לאחר בקשת האפוטרופוס הכללי, או כל

אדם המעוניין לטובת-הנאתו באותו עובון או במרכולו התקין — את האפוטר-

רופוס הכללי לאסוף אותו עובון ולקנות אחיזה בו, וכן להחזיק בו, לאחוז

בו, לממשו ולהעבירו מרשותו לפי הוראות בית-המשפט:

בתנאי שבית-המשפט לא יצווה על מימושו או העברתו מרשות של עובון

כזה, או של חלק כל-שהוא ממנו, אלא אם נוכח לדעת כי אותם מימוש או

העברה מרשות נחוצים או מועילים לטובתו של העובון.

4. קביעותיה של הפקודה הזאת, להבדיל מאלה של סעיף 2 שבה, יהיו רואים אותן כאילו נכנסו לתקפן ביום 28 בדצמבר, 1944.

5. כל צו או הוראה שנתנם או כל פעל שעשאו האפוטרופוס הכללי, או כל בקשה שהגישה האפוטרופוס הכללי או כל נושה — או כל אדם המעוניין לטובת-הנאתו — בעזבונו, שהיו ניתנים, או שהיה נעשה, או שהיתה מוגשת בתוקף חוקי, אילו עמדה הפקודה הזאת בתקפה בזמן שניתנו אותם צו או הוראה או נעשה אותו פעל או הוגשה אותה בקשה, יהיו רואים אותם כאילו הם ניתנים, הוא נעשה או היא מוגשת — וכאילו תמיד ניתנו, נעשה והוגשה — בתוקף חוקי.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

16 באבגוסט, 1947.

פקודת עיריות (תיקון).

מס' 37 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת העיריות, 1934.

חוק יוחק בידי הנציב העלון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת העיריות (תיקון), 1947, ותהיה נקראת

שם קצר. מס' 1 לש' 1934.

ומתבארת כאחת עם פקודת העיריות, 1934, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

תיקון סעיף 15 של הפקודה העיקרית.

2.—(1) סעיף-קטן (2) של סעיף 15 מן הפקודה העיקרית יופקע, ובמקומו יבוא

הסעיף-הקטן הבא:—

„(2) בהקדם האפשרי לאחר קבלת כל טענה או השגה כאלה, תעיין בהן

ועדת הבחירות בנוכחות האדם המגיש אותן, ובמקרה השגה — בנוכחות האדם

שעליו הושג:

בתנאי כי אם חדלו האדם המגיש טענה או השגה, או האדם שעליה הושג, מלהתייצב בפני הוועדה בזמן שקבעתו הוועדה לשם עיון בטענה או בהשגה, רשאית הוועדה לגשת לעיון בטענה או בהשגה, למרות אותה היעדרות.

(2) כל עיון, שעיינה ועדת-בחירות כל־שהיא בטענה או בהשגה כל־שהן לפני היכנסה של הפקודה הזאת לתקפה, יהיו רואים אותו כאילו נעשה בתוקף החוק, אם היה נעשה בתוקף החוק, אילו חוקק הסעיף הזה מיד לאחר היכנסה של הפקודה העיקרית לתקפה.

א. נ. קאנינגהאם
נציב עליון.

16 באבגוסט, 1947.

תזכיר.

סעיף 15(2) של פקודת העיריות, 1934, קובע כי ועדת-בחירות תעיין בטענות ובהשגות על פנקס הבוחרים במשך 14 יום למן התקבלן. נמצא כי 14 יום עשויים להיות זמן שאין די בו לוועדה כדי שתמלא את חובתה הזאת. תכליתו של התיקון הזה היא להתקין מנגנון להארכת המועד — במקרים נאותים — כדי יותר מן 14 יום.

מ. ג'. הוגאן
מ"מ יועץ משפטי.